

[Skatteministeren]

I det øjeblik man bliver opmærksom på og klar over, at et regelsæt ikke giver en tilstrækkelig hjemmel til den praksis, der er, ligger det ikke i en skatteministers hånd – og bør heller ikke gøre det – at administrere uden at være sikker på, at man også har loven med sig. Derfor mener jeg ikke, at der er andet at gøre – både af hensyn til de frivillige ledere og hjælpere, som dette lovforslag tilsigter at hjælpe, og af hensyn til, at der skal være sammenhæng mellem praksis og lovgivning – end at komme med et lovforslag, så der er fuldstændig klarhed, og derfor takker jeg for den venlige modtagelse.

Måtte jeg sige, at jeg er fuldstændig enig med hr. Kirkegaard. Indimellem kniber jeg også mig selv i armen, når jeg ser overskrifterne i dagens aviser med de nye skatteobjekter – dagens historie med, at hvis man havde en fri bil til privat rådighed, blev man, hvis der var fire i familien, der havde kørekort, beskattet fire gange. Det er grebet ud af den blå luft, på samme måde som historien om de forhøjede benzinafgifter var, på samme måde som en historie i B.T. i dag om frivillige brandmænd. Men det er åbenbart det, der foregår lige i øjeblikket: at bringe den slags historier til torvs. Derfor er jeg også glad for at forstå – efter de bemærkninger, hr. Kirkegaard kom med i dag – at vi har en fælles opgave i at få manet den slags forkerte historier i jorden.

Jeg vil gerne tilslutte mig de mange venlige bemærkninger, der er faldet om det frivillige, ulønnede idrætsarbejde og anden form for fritidsideologisk arbejde – spejdere, og hvad der ellers kan være tale om. Jeg tror, vi kan glæde os over, at der er en meget, meget bred enighed her i Folketinget helt på kryds og tværs af de politiske skel om, at det er et arbejde, som vi har en meget stor interesse i at fremme og give de bedst mulige vilkår. Vi ser i øjeblikket ude i samfundet, hvordan unge mennesker indimellem er kommet ind på et forkert spor, og det er jo ikke mindst i idrætsklubber, spejderorganisationer m.v., at det forebyggende arbejde, den gode opvækst, som gør, at man kommer rigtigt ind i vores samfund, foregår.

Hr. Ole Donner havde nogle spørgsmål. Jeg tror, hr. Ole Donner, at vi begge to er bedst tjent med, at vi overlader disse spørgsmål til en hurtig, skriftlig besvarelse i udvalget, så vi er helt sikre på, at vi får givet helt præcise svar. Vi

vil være taknemmelige for at få spørgsmålene meget hurtigt. Til gengæld vil vi så love, at svarene vil blive afleveret meget hurtigt til Skatteudvalget, så vores fælles ønske om, at dette lovforslag kan få en hurtig, men også en forsvarlig gang igennem Folketinget, kan blive opfyldt.

(Kort bemærkning).

Ole Donner (FP):

Jeg skal tilsige skatteministeren, at så snart der bliver åbnet for indlevering af spørgsmål i morgen, skal jeg stille de relevante spørgsmål.

Men det, der bringer mig herop, var den debat, der var mellem hr. Kirkegaard og skatteministeren om de historier, der er i aviserne, bl.a. den, som hr. Kirkegaard nævnte om, at hvis man havde fire kørekort i en familie, der havde rådighed over én bil, så udløste det fire gange skat. Det var jo ikke en ganske almindelig avisand, det var trods alt en told- og skatteembedsmand fra Bornholm, der havde lanceret den over for Ritzau; så det viser sig jo altså også, at Told- og Skattevæsenets medarbejdere ikke altid kan finde ud af kørselsreglerne, i hvert fald ikke på Bornholm – men det kan de så åbenbart nu. Men det var jo altså ikke sådan helt en avisand, og der var nogle, der var naive nok til at tro på embedsmandsstanden og tro, at det var rigtigt, og så skrev de historien.

Skatteministeren (Stavad):

Jeg må takke for formandens liberale fortolkning af forretningsordenen, for det er klart, vi er lidt på siden af lovforslaget.

Men alligevel det lille svar til hr. Ole Donner: Indtil det modsatte er bevist, vil jeg tro på, at den pågældende skattemedarbejder på Bornholm ikke er korrekt citeret. Det svar, der er givet, er så vanvittigt, at jeg ikke håber, at nogen af de folk, der er ansat under Told- og Skattestyrelsen, kan finde på at give et sådant svar, da det ligger åbenbart for enhver, hvad enten vi tager det hidtidige regelsæt eller det fremtidige regelsæt, at hvis en person har en bil til rådighed, gælder rådigheden også, når den pågældende person låner bilen ud til andre i familie- eller bekendtskabskredsen. Så det er helt, helt åbenbart!

Jeg må også sige, at med de fortolkninger eller citater af mine udtalelser, jeg indimellem har set, vil jeg som sagt forudskikke, at fortolk-